

Előzetési díj helyben
 Egész óvra . . . 10 kor. — fill.
 Egy óra 90
 Egy hétre 20 .
 *
 Vidékre postal szétküldve
 Egész óvra 14 kor
 Fél óvra 7 .
 *
 Egyes szám 4 fillér

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 Főter 7. szám alatt.

*
 *

Hirdetések ezm 8 fillér,
 iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek.

*
 *

Nyitni soronként 40 fill.

*
 *

Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt támogatásával
 a „SZÉKELYSÉG” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

Hirdetési- és nyitási díjak előre fizetendők

Magyarország.

(Szg.) A XX. század reform eszméin sok és fontos új gondolatot vetettek fel, s különösen hazánkban termékeny talajra is találtak. Ennek oka Magyarországon egyik oldalról az, hogy nagyon érdeklődünk minden új iránt, másrészt pedig a bennünk illetve körülöttünk nagyon sok az orvosolni való. Az általános szegénység, a helytelen gondolkodás folytán óriási mérvet öltött.

Hisz' tekintsünk csak szét itthon Erdélyben a székelyek között. Hagyjuk figyelmen kívül azon szomorú állapotot, hogy a hazának mostoha gyermekei vagyunk. (A kit minden oldalról mellőznek, az csak mostoha lehet.)

A napokban olvastuk, hogy a new-yorki kikötőben a múlt évben 551 ezer bevándorló szállott partra és ezek között a legtöbb bevándorló az osztrák-magyar monarchiából érkezett oda. Szükségtelen megemlítenünk, hogy a hazánkra eső kivándorlás legnagyobb része Erdélyre esik.

E kis statisztika nagyon sokat mond. Erőnk fogy, a „haza veszélyben van.” Hiába hoznak törvényt a kivándorlásról, — az nem segít bajainkon. Társadalmi életünket, gazdasági bajainkat cióidéző dolgokat kell megreformálni. Hisz' kétségbeesztő első sorban is a fináncpolitikánk. A nép vállán oly óriási a teher, hogy nem esoda miszerint még egy teremtett lélek is itthon marad. És ekkor — a kivándorlási törvényről akivándorlás szabályozásról akarunk beszélni. Ez eszme talajt veszített. Ez olyan forma, mint a mit a közmondás tart „nesze semmi fogd meg jól.”

Eléggé sajnálatos körülmény államférfiainktól, hogy nem látják be a nép nyomorát és bajait és nem ott igyekeznek segíteni, a hol baj van, hanem olyan dolgokat akarnak törvényre emelni, a melyre bajaink orvoslása után semmi szükségünk nincs.

E hasonló ahhoz az esethez, a mikor az egykori ember — sáppadt arezsinét — a vérszegénység ellen vasas medicinával gyógyították, de figyelmen kívül hagyták, hogy gyomorbaja miatt szenved. S ha ez rendbe jön, egészsége helyreáll, életszint kap.

Ha a magyarságot kiengedjük kezeink körül, — mi marad meg a nemzetnek. A nép, ez istenadta magyar nép alkotta szép Magyarországot, s ha ez elvesz, elveszett a haza is. Már pedig a mit Románia és Amerika elnyel, vagyis magához hódít, — az elvan veszve. Legalább is nagyon csekély része tér haza — édes anyja — a magyar haza keblére.

Hogy akarják a legujabb ideát „Nagymagyarországot” megteremteni, ha annak alkotóját, a népet, a magyarságot kivándorlásra kényszerítik. Vagy talán azt hiszik államférfiaink, hogy ennek orvoslására kivándorlási törvényt kell megalkotni? Oh nem!

A beteg nemzetet, melynek sáppadt színét a közteher és rossz gazdasági helyzet okozta, nem lehet vasas medicin által a kivándorlási törvényvel orvosolni.

A józan ész maga megmondja, hogy a mely kifelé vette az országból utját az már, ha itthon marad is, számukra elveszett, de igenis oda kell hatni, hogy ne legyen a kivándorlásra utalva.

A magyarságot csak Magyarország mentheti meg, úgy, hogy intéző köreink nem zengzetes ideákkal álljanak elő, hanem sietve siessenek a tett mezejére. Tenni, alkotni, és dolgozni a haza javára, a magyarság megmentésére.

Egyleti élet. Közgyűlések.

A tegnapi nap n ozgalmos volt az egyletek életében. A városunkban fennálló egyletek közül kettő tartotta meg rendes évi közgyűlését, egy pedig tegnap elevenedett fel halottaiból új életre. A gyűlések különben a következő sorrendben folytak le:

Az ev. ref. egyházi dalkar évi rendes közgyűlését vasárnap d. e. 11 órakor tartotta meg az ev. ref. leányiskola nagytermében, melynek lefolyása meghatóan szép volt. Valamivel 11 óra után az egybegyűltek nagy gyönyörűségére a Dalkar „Isten áld meg a magyart” himnussal nyitotta meg a közgyűlést, melyet a jelenlevők fennállva hallgattak végig. Majd következett Tóthfalusi József remek, eszmékben gazdag és a tagokat lelkesítő megnyitója. Utánna Kovács Pál karnagy tette meg jelentését a Dalkar működéséről; egyben felolvasta azoknak a tagoknak a neveit, kik egyetlen dalórát sem mulasztottak, mely szorgalmuk némi elismerése képpen kisebb jutalomban részesültek. Még II. titkár és pénztárnok jelentései olvastattak fel s vétettek tudomásul, mely után megejtetett a tisztújítás. Elnök továbbra is Tóthfalusi József, a dalkar lelkes megteremtője lett. Alelnökök: Biró András ref. lelkész és Kathona Géza; pénztárnok: Simon Károly; levéltárnok: Agyagási Albert; gazda: Nagy Márton; ügyvezető titkár: Kovács Pál karnagy; II. titkár: Pál István; számvonók: Timár János, Vargha Zsigmond és Hajdu Mihály lettek. Azonkívül megválasztott 20 választmányi tag. Jogtanácsosnak Dr. Sebess Dénes és Sebess Jenő választattak meg. A közgyűlés tisztelőbeli tagoknak Nemes József és Pap Sándort választotta meg.

A kereskedők és kereskedő ifjak körének d. u. 3 órán kezdve tartott meg évi rendes közgyűlése. Bocsány János a kör alelnöke nyitotta meg a gyűlést, mely után a különböző jelentések vétettek tudomásul. Végül megejtetett a tisztújítás. Elnöknek dr. Sebess Dénes orsz. képviselőt választották meg. Alelnök: Bocsány Márton, pénztárnok Csákány Antal lett. Ezenkívül 22 választmányi tag és 3 számvizsgáló választott meg. A választások kihirdetése után egy küldöttség ment dr. Sebess Dénes új elnökhöz, meghíva őt a gyűlés színe elé, ki ott megjelenve, hatalmas beszéd kíséretében jelentette ki, hogy a tisztséget elfogadja.

„Iparos Önképző Egyesület.” Rendkívül nagy érdeklődés mellett tartott meg vasárnap délután 5 órán kezdve az „Iparos Önképző Egyesület” alakuló gyűlése. Lapunk vasárnapi számában vezető cikkben mondottuk el az egyesület szükségességének voltát s ugylátszik iparosaink meg is értették e felhívásunkat, mert a gyűlésen több mint 250-en vettek részt, mi élénken

dokumentálta azt, hogy tényleg nagy szükségét érzi az iparosság egy ilyen egyesület létezésének. A gyűlés különben a következőleg folyt le: Tóthfalusi József ev. ref. lelkész, a közügyek e fáradhatatlan, munkás harciosa, s az iparosságnak különösen nagy pártfogója egy tartalmas, a volt Iparos Egyesületi Betegsegélyző pénztár múltját teljesen felölelő elnöki megnyitóval vezette be a gyűlést, egyuttal ecsetelte azt, hogy milyen nagy hiányt van hivatva pótolni az újonnan megalakuló egyesület. A rendkívül zajos ovációval fogadott elnöki megnyitó után mindjárt felolvastattott az alapszabálytervezet, mely többek hozzájárulása után el is fogadtattott, némi kis módosítás után s így elnök sanctionálhatta az új „Iparos Önképző Egyesület” megalakulását. Az elnöki kijelentést hatalmas éljenzés követte, mintegy tanuságul annak, hogy az egyesület megalakítása forró óhaját képezte. Azután megválasztott az ideiglenes tisztikar. Elnök: Tóthfalusi József; alelnökök: Adi Árpád, Hofman Károly; titkárok: Baka Béla, Kovács Elek; pénztárnok: Kovács Pál; gazda: Lengyel Dániel; ellenőr: Veres Lajos lettek. Egyuttal egy nagyobb intéző bizottság is kiküldetett. Az alakuló közgyűlés egyben megválasztotta tiszteletbeli tagokul: Bedőházi János orsz. képviselőt, dr. Bernády György polgármestert, Deák Lajos kir. tan. tanfelügyelőt, Fekete Jakab igazgatót, Kóbori János tanárt, Hegedűs Sándor rfőkapitányt. A gyűlésnek ugy a megnyitását, mint a bezárását megelőzte az ev. ref. egyházi Dalkar precíz éneke. Isten áldása legyen ez egyesületen, mely hivatva lesz az iparosok és iparos ifjúság között a felvilágosodás magvát elhinteni.

Magyarok Romániában.

(e) Az egész hazai sajtó és ennek keretében a mi lapunk is, nem egyszer irt azokról a visszas állapokról, melyek a Romániában élő nagyszámu magyarok helyzetét nehezé teszik, s a magyarságot közel juttatják ahhoz a határhoz, melyen túl az elnyomatás sivár, kietlen birodalma következik. A hazafias magyar sajtó megdöbbenve panaszkolta fel azokat a román kormány intézkedéseket, melyek a romániai magyarság ellen, annak határozott üldözésére irányulnak. És e panaszok nem hangzottak egészen eredménytelenül el. Hegedűs Loránt országgyűlési képviselő romániai útja alkalmával személyes meggyőződés alapján szerzett tapasztalataival bővítve ki azokat a képeket, amelyeket a magyarországi sajtó illetékes forrásokból nyert értesülések alapján a romániai magyar viszonyokról festett a képviselőházban nem régebben szóvá tette a honfitársainknak, véreinknek Romániában való elnyomatását s fölhívta a magyar kormány figyelmét azokra a viszonyokra, melyek között testvéreink a Kárpátokon túl, a román királyság területén tengődnek.

A „Bukaresti Magyar Ujság” legutóbbi számában Hegedűs fölszólalásával foglalkozva, teljesen megmagyarázhatatlan viselkedés tanusit. Védelmébe veszi a román kormányt s meg akarja dönteni azokat a vádakká rögződött igazságokat, melyekről

a leplet éppen előkelő bukaresti és romániai magyarok rántották le.

A „Bukaresti Magyar Ujság” állásfoglalása teljesen érthetetlen.

Mi célja lehet egy olyan lapnak, mely a romániai magyar érdekek szolgálására van hivatva, hogy a szomorú valóság pállástolásával, sőt egyenes letagadásával szépitgesse a román kormány magyarellenes politikáját? Vajjon ezzel a megmagyarázhatatlan állásfoglalással szolgálja-e a nevezett lap azt a magasztos és szép ezélt, melyet megindulásakor zászlójára irt? Tamasok vagyunk ebben. És méltán, mert logikus és helyes gondolkozás szerint a bukaresti magyar lap nem akkor szolgálja a romániai magyarság érdekeit, ha kezére játszik a román kormánynak s segítő kezet nyujtanak gyilkos politikájához az által hogy leplezgeti, szépitgeti azt, a mi a romániai magyarság aláaknázását szelozza, hanem akkor, ha nyíltan, magyaros őszinteséggel és bátorsággal szembe száll az elnyomatás politikájával, s férfiasan harczol az igazság mellett és a gonoszság ellen.

A romániai magyarság, — hiába állítja a „Bukaresti Magyar Ujság” az ellenkezőjét, — tényleg közel van ahhoz az állapothoz, melyet az elnyomatás igája jelképez. Románia törvényeit ugy alkotta és alkotja, hogy azok nem mérnek egyenlő mértékkel magyarnak és románnek. A magyar, ha benn született is, csak aféle jött-ment számba megy s a törvényeknek csak terheit viselheti, de előnyeit nem élvezheti, ugy, hogy ha meg akar élni, kénytelen megtagadni fáját, levetkőzni nemzeti jellegét s beállni oláhnak. S hogy ezen a metamorfózison a romániai magyarság minél hamarabb átessek, arról gondoskodik a román kormány. Ilyen gondoskodása a román kormánynak például az, hogy kötelezi a magyar pénzen fentartott elemi iskolákat, — mert magyar középiskolát a román sovinizmus nem tűr meg, — hogy román tanítókat tartsanak, s ne csak tanítsák a román nyelvet, de annak első sorban szerezenek érvényt. A hol ilyen állapotok uralkodnak, ott kétségtelen, hogy a kormány elnyomó politikát uz, ott kétségtelen, hogy a magyarság hanyatlásának első sorban és legfőképp a kormány az oka. Kár azért a „Bukaresti Magyar Ujság”-nak a román kormány zsoldjába szegődve olyan czáfolgatásokat röpiteni világgá, melyek az igazsággal szemben meg nem állhatnak.

Mükedvelői előadás.

(o. r.) Szombaton este Berky Ferenc vezetése alatt egy mükedvelőkből álló társaság „Müvész estélyt” rendezett.

Hogy mennyi erkölcsi és anyagi sikert arattak, arra nézve csak azt említjük föl, hogy az „Erdély szálloda” diszterme zsufolásig megtelt s a közönség a programmajdnem valamennyi számát megujrazta. Elsősorban kell megemlitenünk Carbonne János kiténő táncztanár bájos és kedves tanítványait, kik oly eleganciával, könnyedséggel és ügyességgel lejtették tánczikat, hogy a közönség alig tudott betelni lelkesedésével. A spanyol és jockey tánc

Molnár Piroskától, styriai táncz Bernády Margit, Imre Erzsike és Carbonne Ferencztől, továbbá a kozák táncz Carbonne Károlytól — voltak az est legsikerültebb pontjai De vétkezne az igazság ellen, ha a „Mama völegénye” című l feivonásos vigjáték szereplőiről is a legnagyobb elismeréssel nem szolanánk. Jászay Olga színművésznő, kit a legutóbbi színiévadról is ismerünk, sok derült perczet szerzett kedves előadásával. Szász Ödön és a szerényen * * * alá rejtőző Kovács Dezső, mint mükedvelők, többször hangos nevetésre hangolták a közönséget, meglepő, természetes előadásukkal. Kedves jelenség volt Lutman Vilma és Gubody Sarolta is. A közkatona és pincéz szerepét az előadók elismerésreméltó ügyességgel rajzolták meg. Berky Ferencz derék színművész „Telefon a vidéken” című monológja nagy hatást ért el.

A „Czinka Panna” kesergőjét Uzoni Benő Bálint adta elő tilinkón. A közönség elismeréssel adózott a művésznök, aki igazán bravourral oldotta meg föladatát. A classikus, szépen előadott darabokat figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta a halás közönség.

Végül fonograf hangverseny volt, amelyet Révész Béla mutatott be, elég sikerülten.

Az est sikerét mi sem igazolhatja jobban, mint az a számtalan taps és kihevás, melylyel a közönség minden egyes számot honorált.

Amidőn ennyi művészi erő áll rendelkezésünkre a kérdés merül fel, vajjon nem lehetne adandó alkalmakkor még hasonló mükedvelői estélyt rendezni valamelyes jótékony czélra?!

Mulatságok.

Piknik.

(*) Fényes sikerű családias estélyt rendezett szombaton este a román. kath. főgymnasium segítő egyesületének választmányja.

A mükedvelői előadás daczára — mely ez estén zajlott le — szép számban jelentek meg ez estélyen az intézet pártfogói és barátai, nemkülönbén a mulatni vágyó ifjúság köréből.

Az a szép leányserreg, amely e mulatságon megjelent, nem egyhamar feledi el azon kedves órákat, melyeket ez estén oly kellemesen eltöltött; bizonyára a férfiak is szívesen s némi gyönyörrel gondolnak vissza e kedélyesen eltöltött estére, nem is szólván azokról, akiknek szívét a hamis Amor megsebezte nyilával.

Kora reggel volt, amidőn véget ért a mulatság, mely a legkedélyesebb hangulatban folyt le.

Tánczestély.

A Carbonne János tánczmester vezetése alatt álló kereskedő ifjúság tánczgyakorló colonne-ja szombaton este jól sikerült zártkörű táncmulatságot rendezett az „Apolló” teremben. A kedélyes mulatság a legjobb hangulatban csak az éjjeli órákban ért véget.

Kerékpárosok estélye.

A marosvásárhelyi kerékpározó egyesület f. hó 31-én a László-féle vendéglőben zártkörű családias mulatságot rendez.

Altiszti bál.

Maros-Vásárhely helyőrségének őrmesterei és egyenrangú altisztszjei február hó 3-án az „Erdély szálló” nagytermében tánczoszort rendeznek.

Polgári bál.

Az Iparos Polgári Egylet 1903. évi február hó 7-én az „Erdély szálló” nagytermében zártkörű bált rendez. A mulatság iránt nagy az érdeklődés.

Calico bál.

A Vörös Kereszt-egylet 1903. február hó 14-én az Erdély szálló nagytermében Calico bált rendez.

Nyomdászok mulatsága.

A Maros-Vásárhelyi Könyvnyomdászok Szak- és Jótékonyági Köre 1903. évi február hó 21-én zártkörű táncmulatságot rendez.

H I R E K.

Maros-Vásárhely, 1903. január 26.

— **Bolyai ünnepély.** A világhírű matematikus Bolyai János emlékének róttala a kegyelet adóját az ev. ref. kollegiumnak tanári kara és ifjúsága — vasárnap délelőtt. A lélekemelő ünnepélyt az ifjúsági dalárda éneke nyitotta meg, a mely után Kóbori János tanár mondott rövid imát, kérve az egek Urának segédelmét az ifjúságra, hogy haladhasson azon az uton, a melyen világító fáklyaként oly emberek haladtak, mint a két *Bolyai*.

Az ima befejezte után felhangzott az ifjúság ajkairól, mintegy bezáró eszedezés-képp — a „Hymnus”: Ezután Lakatos Sámuel tanár beszélt Bolyai Jánosról, ki a tudományok és különösen a matematika terén oly fényes sikert aratott. Ismertette az „Appendix” örökbecsét, melylyel Bolyai János nemcsak a hazánkban, de az egész tudós világban hallhatatlan nevet vívott ki magának.

E szép ismertető beszéd után felhangzott az ifjúsági zenekar „Szózat”, — mely után Kaesó Lajos VIII. g. o. tanuló szavalta el szép készültséggel, átérezve Petőfi Sándor „Hazám” című szép költeményét. Végül emelve az ünnepély színvonalát, Bedőházi János orszgy. képviselő mondott buzdító beszédet az ifjúsághoz.

— **Ingyenes előadás.** A vasárnap d. u. megtartott ingyenes előadáson nagy számú polgárság gyűlt össze. A műsor első pontja a Balogh Ferencz szavalata volt, minek befejezte után Kovács Pálnak gyönyörű czimbalomjátéka következett. A művészi kezekkel eljátszott szebbnél-szebb dalok oly tetszésre találtak, hogy kénytelen volt a szereplő azt megismételni. A czimbalom játék után a polg. fiu iskol phizikus tanára, Harasztly Sándor tartott szabad előadást a levegőről, erről a földünket körülövező óriási oceánról, ismertette annak életszükségletét, alkatrészeit, egy szóval kimerítőleg értekezett a tárgyról. Szavait kísérletekkel bizonyította, mit általános érdeklődéssel kísért a nagyszámú közönség. Ez ismeretbővítő előadást Galoczi István iparos szavalata követte.

— A Székely Társaság ülése.

A marosvásárhelyi „Székely Társaság” f. 1903. évi január hó 27-én, a szokott helyen ülést tart. Tárgy: 1. Elnöki közlések. 2. Házzsabályok tárgyalása. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Tagválasztás.

— **Halálozás.** Gubódi Gyula, Gubódi Sándor testvére, a kinek városunkben egykor kereskedése volt, Pozsonyban elhalt.

— **Véres verekedés.** Tegnap este 11 óra tájban Koronkán véres verekedés volt Pécsi Ferencz, ottani koresmárosnál. Balis Lajos és Balis Sándor félholtra verték Mester Lajost, a kinek jobb arcán és homlokán oly súlyos sebeket ejtettek, hogy hogy az a vértolulás következtében megvakult. Ugy tudjuk, hogy falu helyen 9 óra után nem szabad a koresmákban inni — s lám koronkán még 11 órakor is javában mulatnak. Ezt a körülményt, valamint a kötekedő embereket ajánljuk a főszolgabíró figyelmébe.

— **Gyűrű tolvaj.** Orosz János, jbsági irnoktól leány eselédje ellopott egy arany gyűrűt és azzal megugrott. Ma reggel hozta be a csendőrség az elszökött tolvaj leányt, a kit nyomban bekísértek a törvényszékhez. Kihallgatása rendem megpróbálta védekezni olyan dolgokkal, a melyekkel — valódiságak esetén — gazdája családjának belbékéjét dlná fel. A vallatások rendem sok teketória után mégis beismerte bünyőségét.

— **Razzia.** Az éjjel a rendőrség razzia-t tartott, a mely alkalommal 9 hely- és foglalkozás nélküli csavargó került hurokra, kiket illetőségi helyeikre toloncolnak.

— **A calico-szövet megérkezett.** A calico-szövet megérkezett s Hary Géza jónövű kereskedőnkél kapható — rendkívül olcsó áron. Hiszszük, hogy az olcsó áru calico-szövetébe burkolt dominók, drága árral sem megfizethető szellemességgel fogják élvezetessé tenni a vörös-kereszt szegényei javára rendezett estélyét.

— **A Marosvásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet.** mint az Orsz. Központi Hitelszövetkezet t. szabóipari szakcsoportjánál rendelje ruháját az, aki jutányos áron divatos, tartós s elegáns szabású szép ruhát óhaját készíttetni. Lovagló nadrágnak való szövetek nagy választékban.

— **Figyelemre méltó!** A téli időnyre a legjobb minőségű T E A R U M a legolcsóbb árban kapható a „Megyesfálvi Likör, Rum és Cognac-gvár” kizárólagos főraktárában Széchenyi-tér 50. szám (Baruch ház) és nagy raktárában, Széchenyi tér 29-ik szám (a nagy mézsárszék tőszomszédságában. — ugyanott szesz, közönséges pálinka, mindennemű finomított és édesített szeszest talok, valódi seprő és szilyapálinka, háromszéki fenyővíz nagy választékban kapható. 12.

— **Aki** előnyös áron igazán kényelmes és a legjobb minőségű anyagból szép, divatos cipőhöz akar jutni: forduljon a Maros-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet, mint az O. K. H. SZ. T. bőrripari szakcsoport-jához, mely e tekintetben teljes megelégedésre szolgálja ki. Nem tetsző darabok még kívánatra sem adatnak ki, hanem azok helyott mások készíttetnek.

CSARNOK.**Sanpietro.**

Végre házához jutott. Komoran, némán emelkedett föl az előtte sötét falaival, mintha a vidám, zajos városban ez volna a halottak háza.

Néhány szolgálta jött elő, lecsüggesztett fővel, szótlan; nem üdvözölték örömráadvá urokat, mint máskor.

Sanpietro elsápadt.

Egy pillanatig határozatlanul állt, mintegy küzdve a sötét sejtelmekkel, melyek lelkében kezdettek föltámadni; a másik pillanatbaa már gyorsan rohant föl a lépcsőkön.

Ott találkozott öreg vitézével, Sanflorenzióval, ki egyedül jött lefelé elébe.

— Hol vannak nők, gyermekeim? kiáltott fuldokolva Saupietro. Mi történt? Az Isten szerelméért, szólj!

Sanflorenzio reszketve viszonzá:

— Jó vezérem, térj magadhoz! Jöjj és nyugtasd meg magadat, légy férfi, légy erős.

— Hol van nőm? ismétlé Sanpietro, megragadva az ősznek kezét.

— Uram, nőd . . .

— Meghalt?

— Nem, megszökött.

— Sanpietronak a falhoz kellett támaszkodnia, hogy el ne essék, úgy tántorogtak lábait.

Kinjában rémesen fölkaczagott. De ez csak egy percig tartott; azután öreg vitézének karjára támaszkodva fölhaladott a lépcsőkön a termekbe, hol két kis fia sirva borult kebelére.

A vezér ölébe vette a gyermekeket, csókolgatta és együtt sirt velök.

II.

Legnehezebb mesterség a világon az aszszonyokat őrizni.

A hétféjú sárkány, a százszerű Argusz meg nem tudtak őrizni egy asszonyt; hogyan tudott volna Antonio Sanflorenzio, kinek csak egy feje s két szeme volt?

Sok álmatlan éjébe került szegény öregnek a megtiszteltetés, hogy Sanpietro, midőn Törökönba utazott, gondviselésére bízta nejét.

Sanflorenzio gondját is viselte, mint a leggyöngédebb üvegházi virágnak gondját lehet viselni, megóvta még a szellőtől is. — De a mitől legjobban óvta, az volt, nehogy valami rabló lovag ellopja. Ezt hitte a legnagyobb gondviselésnek.

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR. *)

T. Baka Béla urnak,
a „Székely Lapok” belmunkatársának.
M.-Vásárhelyt.

Átutazóban figyelmeztettek arra, hogy Ön megnevezte magát mint, ama ferrást, melyből a csak 600 korona kiosztásáról szóló hirt kiadta a „Székely Lapok.” Nyilatkozatában is azt írja, hogy én megdöbbenék vagy

